

	Πνευματικά Σημειώματα Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης	Πνευματικά Σημειώματα: Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος Ἔτος 1ο / Τεύχος: 47 Πέμπτη 12η Δεκεμβρίου 2024 Παραμόνου & σὺν αὐτῷ 370 μ., Φιλομένου μ/ρος (29η Νοεμβρίου π. ἡμ.)

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή ΙΣΤ' Ματθαίου

Ματθαίου κεφ. κε' 14-30

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα. Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας·

ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ’ αὐτοῖς. ἔφη αὐτῶ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφώς εἶπε· κύριε, ἔγνω σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῶ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. ἄρατε οὖν ἀπ’ αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῶ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα. Τῶ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ· καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

Μετάφραση

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ μοιάζει μ’ ἓνα ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος φεύγοντας γιὰ ταξίδι, κάλεσε τοὺς δούλους του καὶ τοὺς ἐμπιστεύτηκε τὰ ὑπάρχοντά του. Σ’ ἄλλον ἔδωσε πέντε τάλαντα, σ’ ἄλλον δύο, σ’ ἄλλον ἓνα, στὸν καθένα ἀνάλογα μὲ τὴν ικανότητά του, κι ἔφυγε ἀμέσως ταξίδι. Αὐτὸς ποὺ ἔλαβε τὰ πέντε τάλαντα, πῆγε τὰ ἐκμεταλεύτηκε καὶ κέρδισε ἄλλα πέντε. Κι ἐκεῖνος ποὺ ἔλαβε τὰ δυὸ τάλαντα κέρδισε ἐπίσης ἄλλα δυὸ. Ἐκεῖνος ὅμως ποὺ ἔλαβε τὸ ἓνα τάλαντο πῆγε καὶ ἔσκαψε στὴ γῆ καὶ ἔκρυψε τὰ χρήματα τοῦ κυρίου του. Ὑστερα ἀπὸ ἓνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα, γύρισε ὁ κύριος ἐκείνων τῶν δούλων καὶ ἔκανε λογαριασμὸ μαζί τους. Παρουσιάστηκε τότε ἐκεῖνος ποὺ εἶχε λάβει τὰ πέντε τάλαντα καὶ τοῦ ἔφερε ἄλλα πέντε, λέγοντας: «Κύριε ἐμπιστεύτηκες πέντε τάλαντα· κοίτα κέρδισα μὲ αὐτὰ ἄλλα πέντε. Τοῦ εἶπε ὁ κύριός του: Ἔγχε, καλὲ καὶ ἐμπιστε δοῦλε! Ἀποδείχτηκες ἀξιόπιστος σὲ μικρὲς ὑποθέσεις, γι αὐτὸ θὰ σοῦ ἐμπιστευτῶ μεγαλύτερες. Ἔλα νὰ γιορτάσεις μαζί μου». Παρουσιάστηκε κι ὁ ἄλλος μὲ τὰ δυὸ τάλαντα καὶ

τοῦ εἶπε : “Κύριε , μοῦ ἐμπιστεύτηκες δυὸ τάλαντα ἰ κοίτα , κέρδισα ἄλλα δυό”. Τοῦ εἶπε ὁ Κύριος τοῦ : “εὗγε , καλὲ ἐμπιστε δοῦλε! Ἀποδείχτηκες ἀξιόπιστος σε μικρὲς ὑποθέσεις , γι αὐτὸ θὰ σοῦ ἐμπιστευτῶ μεγαλύτερες .” Ἐλα νὰ γιορτάσεις μαζί μου”. Παρουσιάστηκε κι ἐκεῖνος ποὺ εἶχε λάβει τὸ ἓνα τάλαντο καὶ εἶπε: “Κύριε , ἤξερα πὼς εἶσαι σκληρὸς ἄνθρωπος .Θερίζεις ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔσπειρες καὶ συνάζεις καρποὺς ἐκεῖ ποὺ δὲ φύτεψες. Γι αὐτὸ φοβήθηκα καὶ πῆγα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντό σου στὴ γῆ. Νὰ τὰ λεφτά σου”. Καὶ τοῦ ἀποκρίθηκε ὁ κύριός του: “δοῦλε κακὲ καὶ ὀκνηρὲ , ἤξερες πὼς θερίζω ὅπου δὲν ἔσπειρα , καὶ συνάζω καρποὺς ἀπ ὅπου δὲν φύτεψα! Τότε ἔπρεπε νὰ βάλεις τὰ χρήματά μου στὴν τράπεζα , κι ἐγὼ ὅταν θὰ γυρνοῦσα πίσω θὰ τὰ ἔπαιρνα μὲ τόκο. Πάρτε του λοιπόν , τὸ τάλαντο καὶ δῶστε το σ’ αὐτὸν ποὺ ἔχει τὰ δέκα τάλαντα. Γιατί σὲ καθέναν ποὺ ἔχει θὰ τοῦ δοθεῖ μὲ τὸ παραπάνω καὶ θὰ ἔχει περισσευμα ἐνῶ ἀπ ὅποιον δὲν ἔχει , θὰ τοῦ πάρουν καὶ τὰ λίγα ποὺ ἔχει . Κι αὐτὸν τὸν ἄχρηστο δοῦλο πέταξε τὸν ἔξω στὸ σκοτάδι. Ἐκεῖ θὰ κλαῖνε , καὶ θὰ τρίζουν τὰ δόντια”.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Ἐφεσίους Παύλου Ἐπιστολὴ Κεφ. Δ' 1-7

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

Ἀδελφοί, σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, ἐγὼ ποὺ εἶμαι φυλακισμένος γιὰ τὸν Κύριο, νὰ ζεῖτε μὲ τρόπο ἀντάξιο ἐκεῖνου ποὺ σᾶς κάλεσε στὴ νέα ζωὴ. Νὰ ζεῖτε μὲ ταπείνωση, πραότητα, καὶ ὑπομονή, νὰ ἀνέχεστε μὲ ἀγάπη ὁ ἓνας τὸν ἄλλο καὶ νὰ προσπαθεῖτε νὰ διατηρεῖτε, μὲ τὴν εἰρήνη ποὺ σᾶς συνδέει μεταξύ σας, τὴν ἐνότητα ποὺ δίνει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἐνα σῶμα ἀποτελεῖτε ὅλοι καὶ ἓνα Πνεῦμα σᾶς ἐνώνει, ὅπως καὶ μία εἶναι ἡ ἐλπίδα σας γιὰ τὴν ὁποῖα σᾶς κάλεσε ὁ Θεός. Ἐνας Κύριος ὑπάρχει, μία πίστη, ἓνα βάπτισμα. Ἐνας Θεὸς καὶ Πατέρας ὅλων, ποὺ κυριαρχεῖ σὲ ὅλους, ἐνεργεῖ μέσα ἀπ' ὅλους καὶ κατοικεῖ σὲ ὅλους σας. Στὸν καθένα μας ὅμως ἔχει δοθεῖ κάποιο ἰδιαίτερο χάρισμα, σύμφωνα μὲ τὸ μέτρο ποὺ δωρίζει ὁ Χριστός.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ αὐτῆς τῆς ἐβδομάδος εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ κε' κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου. Στὸ κομμάτι αὐτὸ τῆς διδασκαλίας του ὁ Κύριος προφητεύει τὰ μελλούμενα, μιλῶντας πάντα μὲ τρόπο παραβολικό. Μιλᾷει νωρίτερα γιὰ τὴν πτώση τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν τελικὴ κρίση ποὺ θὰ γίνεῖ, ὅταν ἐπανέλθει κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία. Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, στὴν παραβολὴ «τῶν ταλάντων», ὅπως εἶναι γνωστὴ, μᾶς δείχνει μὲ ἀλληγορικὸ τρόπο τὰ ἀμέτρητα χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐθύνη τὴν ὁποῖα ἔχουμε ἐμεῖς ποὺ τὰ λαμβάνουμε.

Τὸ τάλαντο στὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἓνα νόμισμα πολὺ μεγάλης ἀξίας. Ἀκόμα καὶ ἓνα τάλαντο ἦταν ἓνα πολὺ μεγάλο δῶρο ἀπὸ τὸν ἀφέντη τῆς παραβολῆς πρὸς τὸν δοῦλο του. Συμβολίζουν, ἄλλωστε, τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς ἐμᾶς, ποὺ ἔχουν πραγματικὰ ἀνεκτίμητη ἀξία. Ὁ ἀφέντης τῆς παραβολῆς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος στέλνει τὸν Παράκλητο, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, γιὰ νὰ φωτίσει κάθε

Χριστιανὸ κατὰ τὸ βάπτισμα καὶ νὰ τὸν προικίσει μὲ τὰ χαρίσματα Του.

Τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δὲν εἶναι πάντα τὰ ἴδια. Σὲ ἓναν ἔδωσε, πέντε, σὲ ἄλλον ἔδωσε δύο καὶ σὲ ἄλλον ἓνα. Γιατί; Μπορεῖ νὰ πεῖ κάποιος. Εἶναι ὁ Θεὸς ἄδικος ἢ μήπως δὲν μᾶς ἀγαπάει ὅλους τὸ ἴδιο; Σὲ καμία περίπτωση. Εἶναι, ὅμως, κι ἐδῶ μία ἀπὸ τὶς περιπτώσεις πού δὲν μπορούμε μὲ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ μας νὰ κατανοήσουμε τὶς προθέσεις τοῦ Θεοῦ.

Μπορεῖ γιὰ παράδειγμα νὰ μᾶς δίνει λίγα, γιατί μὲ περισσότερα θὰ πέφταμε σὲ ὑπερηφάνεια. Μπορεῖ νὰ μᾶς δώσει περισσότερα, γιὰ νὰ βοηθήσουμε κι ἄλλους ἀνθρώπους καὶ νὰ τοὺς φέρουμε κοντά του. Δὲν γνωρίζουμε τὸ σχέδιό του, ἀλλὰ νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ «μοιρασιά» πού ἔχει κάνει, δὲν μπορεῖ νὰ γίνεῖ τελειότερη. Ἄς μὴν ἀναλωνόμαστε, λοιπόν, στὸ γιατί, ἀλλὰ μὲ αὐτὸ πού μᾶς δόθηκε νὰ παλέψουμε νὰ γίνουμε καλύτεροι.

Αὐτὸ ἄλλωστε ἔπραξαν καὶ οἱ δύο πρῶτοι δοῦλοι. Ὁ πρῶτος πῆρε πέντε τάλαντα καὶ γύρισε πίσω δέκα. Ὁ δεύτερος πῆρε δύο καὶ γύρισε τέσσερα. Ἄς μποῦμε τώρα κι ἐμεῖς στὴ θέση τῶν δούλων καὶ νὰ σκεφτοῦμε: «Ἐγὼ τί κάνω τὰ τάλαντά μου;» Πῶς χρησιμοποιοῦ τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ; Τὰ χρησιμοποιοῦ σὰν ἐργαλεῖα γιὰ νὰ γίνω ἀκόμα καλύτερος, γιὰ νὰ διπλασιάσω αὐτὰ πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος; Οἱ δύο δοῦλοι μπῆκαν στὴ «χαρὰ τοῦ Κυρίου», ἐμεῖς παλεύουμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο γιὰ νὰ ἀξίζουμε τὴν οὐράνια βασιλεία;

Δυστυχῶς, πολλὲς φορές φτάνουμε στὸ ἄλλο ἄκρο. Ἄντι νὰ χρησιμοποιοῦμε τὰ χαρίσματά μας γιὰ τὸ καλὸ τῆς ψυχῆς μας, κάνουμε περισσότερη ζημιὰ. Δὲν παίρνουμε σὰν παράδειγμα τὸ Εὐαγγέλιο. Οἱ δύο αὐτοὶ δοῦλοι θὰ μπορούσαν νὰ χρησιμοποιοῦσαν τὰ χρήματά τους γιὰ νὰ διασκεδάσουν σὲ ἀπολαύσεις. Δὲν τὸ ἔκαναν ὅμως. Ἐμεῖς χρησιμοποιοῦμε τὰ δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρὸς ὄφελος τῆς ψυχῆς μας ἢ τὰ σκορπᾶμε μὲ τρόπο ἀνούσιο;

Πᾶμε λίγο τώρα καὶ στὸν τρίτο δοῦλο. «Φοβήθηκα καὶ ἔκρυψα τὸ τάλαντο στὴ γῆ» λέει στὸν ἄρχοντα. Γιατί εἶναι κακὸ αὐτό; Ὁ ἄρχοντας τοῦ ἔδωσε ἓνα χρηματικὸ ποσὸ κι αὐτός οὔτε τὸ

ξόδεψε, ούτε τὸ ἔχασε. Τὸ ἔκρυψε καλὰ στὸ χῶμα καὶ τὸ γύρισε πίσω στὸν ἀφέντη του. Γιατί τιμωρεῖται γι' αὐτὴ του τὴν πράξη;

Γιὰ νὰ τὸ καταλάβουμε, ἄς σκεφτοῦμε λίγο τὴ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, αὐτοῦ ποὺ εἶχε ὅλα τὰ χαρίσματα ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἔχεις κάποιος. Τί ἔκανε μὲ αὐτὰ τὰ χαρίσματα; Τὰ κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του μήπως; Ὁχι. Δίδαξε τὸν λαό, γιάτρεψε τὶς ἀρρώστιες του, ἀνέστησε τοὺς νεκροὺς του. Σὰν νὰ μὴν ἔφταναν αὐτά, ἔδωσε τὴ ζωὴ του γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Ὅλη του ἡ πορεία πάνω στὴ γῆ ἦταν ἓνας διαρκῆς ἀγῶνας, μία διαρκῆς πάλη. Αὐτὸ ζητάει κι ἀπὸ μᾶς.

Μᾶς δίνει ἀπλόχερα τὰ χαρίσματά του, ὄχι γιὰ νὰ τὰ κρύψουμε, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουμε γιὰ τὸ καλὸ τῆς δικῆς μας ψυχῆς καὶ τῶν συνανθρώπων μας. Εἰδικὰ στὶς μέρες μας, ὅπου οἱ ἀξίες καὶ ἡ ἠθικὴ βάλλονται συνεχῶς, εἶναι χρέος κάθε Χριστιανοῦ νὰ γίνῃ παράδειγμα. Εἶναι χρέος μας νὰ γίνουμε τὰ λυχνάρια ποὺ θὰ διώξουν τὸ σκοτάδι, ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρα μας.

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, εἶναι μιὰ ὑπενθύμιση γιὰ ὅλους μας. Μᾶς θυμίζει νὰ μὴν ἐπαναπαυόμαστε, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἀπογοητευόμαστε. Μᾶς θυμίζει ὅτι ἡ πορεία μας σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ εἶναι σταυροαναστάσιμη. Ὁ ἀγῶνας ποὺ θὰ κάνουμε ἐδῶ θὰ ἔχει ἀντίκτυπο στὴν ἄλλη ζωὴ. Μᾶς θυμίζει ἐπίσης ὅτι δὲν εἴμαστε μόνοι μας. Ὁ Κύριός μας, μᾶς ἔχει προικίσει μὲ ἀμέτρητα χαρίσματα, διαφορετικὰ στὸν κάθε ἓνα. Μὲ αὐτὰ σὰν ἐφόδια καὶ μὲ τὴν πίστη σὲ Αὐτόν θὰ μπορέσουμε κι ἐμεῖς νὰ εἰσεέλθουμε στὴ χαρὰ τοῦ Κυρίου μας. Ἀμήν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παράινέσεις Ἁγίων

Α) Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς μετάνοιας Ἀναγκαία γιὰ ὅλους

Οἱ ὠφέλιμοι λόγοι, ποὺ ἀρμόζουν σὲ κάθε κατηγορία ἀνθρώπων, εἶναι διαφορετικοί. Τὰ φάρμακα ὅμως τῆς μετάνοιας

νομίζω πώς είναι ωφέλιμα σε όλους. Ἐφόσον δηλαδή δέν είναι κανείς ἀναμάρτητος, είναι φανερό ὅτι δέν ὑπάρχει κανείς πού νά μήν ἔχει τήν ἀνάγκη ἀπό μετάνοια.

(Παιδαγωγική Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς μετάνοιαν Νινευιτῶν, 1, ΕΠΕ 8 Α, 508).

Τά χαρακτηριστικά τῆς εἰλικρινοῦς μετάνοιας

Ἐκεῖνος πού μετανοεῖ δέν πρέπει νά ὀργίζεται οὔτε νά ἀγριεύει, ἀλλά νά συντρίβεται ἐσωτερικά, ἐφόσον είναι ἔνοχος, δέν ἔχει παρρησία, είναι καταδικασμένος, μπορεῖ νά σωθεῖ μόνον κατά χάρη, φάνηκε ἀγνώμονας στόν εὐεργέτη του, καί ἀχάριστος, καί ἀνάξιος καί είναι ἄξιος για πολλές τιμωρίες.

Ἄν αὐτά σκέπτεται, δέν θά ὀργισθεῖ δέν θά ἀγανακτήσει, ἀλλά θά πενθήσει, θά κλάψει, θά στενάξει καί θά ὀδύρεται νύχτα καί μέρα. Ἐκεῖνος πού μετανοεῖ δέν πρέπει ποτέ νά λησμονήσει τήν ἁμαρτία του, ἀλλά νά παρακαλεῖ τό Θεό νά τήν ξεχάσει, ὁ ἴδιος ὅμως δέν πρέπει ποτέ νά τήν λησμονεῖ. Ἄν ἐμεῖς τή θυμούμαστε, ὁ Θεός θά τήν λησμονήσει.

(Παιδαγωγική Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ἑβρ., ὁμιλ. ΛΑ', 3, ΕΠΕ 25,316).

Τά δάκρυα εἶναι ἀναγκαῖα στή μετάνοια

«Θά λούσω κάθε νύχτα τό κρεββάτι μου, μέ δάκρυα θά βρέξω τό στρῶμα μου». Αὐτήν λοιπόν τήν ἐξομολόγηση ἄς μιμούμαστε κι ἐμεῖς. Γιατί, ἄν δέν θελήσουμε νά κλάψουμε ἐδῶ, ὅπωςδήποτε θά ἀναγκασθοῦμε νά θρηνοῦμε καί νά κλαῖμε ἐκεῖ (στη μέλλουσα ζωή), ἐκεῖ μέν χωρίς καμία ὠφέλεια, ἐνῶ ἐδῶ μέ κέρδος καί ἐκεῖ μέν μέ ντροπή, ἐνῶ ἐδῶ μέ πολλή κοσμιότητα. Βέβαια εἶναι τό κλάμα πάντοτε καλό, πολύ περισσότερο στή διάρκεια τῆς νύχτας, ὅταν κανείς δέν σέ στερεῖ ἀπό αὐτή τή θαυμαστή ἠδονή, ἀλλά εἶναι δυνατόν σέ ὅποιον θέλει νά τήν ἀπολαύσει μέ κάθε ἄνεση. Τό γνωρίζουν πολύ καλά αὐτό πού λέω, ἐκεῖνοι πού τό δοκίμασαν, πόση δηλαδή εὐφροσύνη ἔχουν αὐτές οἱ πηγές τῶν δακρῶν. Αὐτά τά δάκρυα ἔχουν τή δυνατότητα νά σβήσουν τό ἄσβηστο πῦρ, ἐκεῖνο τό ποτάμι πού

τρέχει μπροστά στο βήμα του Κριτού. Γι' αυτό και ο Παῦλος ἔκλαιγε τρία χρόνια νύχτα καὶ μέρα, διορθώνοντας τὰ ξένα πάθη. Οἱ νηφάλιοι καλλιεργοῦν τὶς ψυχές τους, χρησιμοποιώντας αὐτὰ τὰ δάκρυα σάν βροχή καὶ αὐξάνοντας τὰ σπέρματα τῆς ἀρετῆς. Τό κρεβάτι πού δέχεται τέτοια δάκρυα εἶναι ἄβατο σέ κακία καὶ ἀσέλγεια. Αὐτός πού θρηνεῖ μ' αὐτό τόν τρόπο, θά σηκωθεῖ ἔχοντας τὴν ψυχὴ του πιο ἤρεμη ἀπὸ γαλήνιο λιμάνι, γιατί ἀπομακρύνει ὅλα τὰ πάθη.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς Ψαλμ., ΣΤ, 4, ΕΠΕ 5,262-266).

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἔμπρακτης μετάνοιας

Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση παράξενου καὶ σκληροῦ πολέμου, ἄς ἀγωνιστοῦμε μὲ πρωτότυπα μέσα, ἄς τοξεύσουμε τόν οὐρανὸ μὲ ὑμνωδίες, ἄς ἐξακοντίσουμε ἐκεῖ ἀντὶ γιὰ δόρατα ψαλμωδίες, ἄς ἐκσφενδονίσουμε στό Θεὸ προσευχές, ἄς καταπραῖνουμε τὸ θυμὸ Του μὲ ἀσταμάτητα δάκρυα, ἄς διασπάσουμε τὴ φάλαγγα τῶν πονηρῶν πράξεων, ἄς κυριεύσουμε τὰ ὀχυρά τῆς κακίας, ἄς πολεμήσουμε μὲ τὰ ὄπλα τῆς ἀρετῆς, τόν θώρακα τῆς δικαιοσύνης δέν τόν διαπερνᾷ τὸ βέλος, τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως δέν μπορεῖ νὰ τὴν κάψει ὁ κεραυνός, δέν ἀντέχει ὁ Θεὸς νὰ συντρίψει τὴν περικεφαλαία τῆς ἐλπίδας, ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ δὲ σχίζει τὸ ὑποκάμισο τῆς ἀγνότητος, ἡ ἀπειλή τῆς καταστροφῆς δέν μπορεῖ νὰ γκρεμίσει τὸ τεῖχος τῆς ἐξομολογήσεως. Ὅταν ὁ Θεὸς δεῖ σοβαρὴ μετάνοια, ἡ ἀπόφαση ἐξαφανισμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ διαλύεται ἀμέσως σάν καπνός.

(Παιδαγωγικὴ Ἀνθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Εἰς μετάνοιαν Νινευιτῶν, ΕΠΕ 8 Α, 512-514).

Νά μὴ δικαιολογούμαστε, ἀλλὰ νά ὁμολογοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας

Μὴν ἐπιτρέψεις «νά προβάλλω δικαιολογίες γιὰ φανερές ἁμαρτίες μου». Αὐτὴ κυρίως εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ἀπώλειας. Εἶναι κακό βέβαια τὸ νὰ ἁμαρτάνει κανεὶς, ὅμως τὸ κάνει αὐτό

φοβερότερο, τό νά ἀρνεῖται νά μετανοήσει μετά τή διάπραξη τῆς ἀμαρτίας. Αὐτό εἶναι πρό πάντων τό ὄπλο τοῦ διαβόλου. Αὐτό ἔγινε καί στήν περίπτωση τῶν πρωτόπλαστων.

(Παιδαγωγική Ανθρωπολογία Ἰω.Χρυσόστομου, Ψαλμ.140,4).

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Παράμονος καί οἱ σὺν αὐτῷ 370 Μάρτυρες

29 Νοεμβρίου

Ὅταν αὐτοκράτορας ἦταν ὁ Δέκιος (249-251 μ.Χ.), διοικητῆς τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἦταν ὁ Ἀκυλίνος, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν ἔδρα του στή Νικομήδεια.

Τῆς ἡμέρας ποῦ ὁ Ἀκυλίνος παραθέριζε στίς ἰαματικές πηγές τῆς Βισαλτίας, στή Νικομήδεια συνελήφθησαν 370 πολῖτες, ἐπειδὴ ἦταν Χριστιανοί. Τοὺς συλληφθέντες Χριστιανούς τοὺς ὀδήγησαν στή Βισαλία, γιὰ νά παρουσιασθοῦν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυλίνου καί νά προσφέρουν θυσία στὰ εἰδωλα. Ἐκεῖνοι, ὅμως, ἀρνήθηκαν καί γι' αὐτό τοὺς ἀποκεφάλισαν ὅλους.

Μπροστά σ' αὐτὸ τὸ τραγικὸ γεγονός, ἓνας ἐντόπιος Χριστιανός, ὁ Παράμονος, διαμαρτυρήθηκε ἔντονα στὸν Ἀκυλίνο, ὁ ὁποῖος διέταξε νὰ τὸν συλλάβουν. Οἱ στρατιῶτες ποῦ συνέλαβαν τὸν Παράμονο, τὸν ὑπέβαλαν σὲ ἀπάνθρωπα μαρτύρια, τὸν λόγχισαν καί τοῦ τρύπησαν μὲ κοφτερὰ καλάμια τὴ γλῶσσα καί ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματός του. Τέλος, πρὸς τέρψιν τοῦ Ἀκυλίνου τὸν θανάτωσαν μπροστά του.

Τὸ σῶμα τοῦ Παραμόνου τάφηκε μαζί μὲ τὰ σώματα τῶν 370 καί ὅλοι μαζί μετέβησαν στίς αἰώνιες σκηνές τοῦ παραδείσου.

Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Τὰχὸ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος, καρτερικῶς ἐναθλῶν, τοῖς ρείθροις τοῦ αἵματος, πολυθείας πυράν, ἐνθέως κατέσβεσεν· ὅθεν τῶν ἰαμάτων, εἰληφῶς θείαν χάριν, δαίμονας ἀπελαύνει, καὶ νοσήματα παύει αὐτοῦ Χριστὲ πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δρώμενα

Ἁγίας Αἰκατερίνης 2024

Σήμερα στὴν Κατερίνη ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τῆς Πολιούχου Ἁγίας της, τῆς ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης. Ἡ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ὑπὸ τοῦ Ποιμενάρχου μας Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου μὲ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Ποιμενάρχης μας ἀπὸ τὸν βίο τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης τόνισε τὴν προσευχή της, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ γιὰ τὸν σύγχρονο χριστιανὸ παράδειγμα πρὸς μίμηση. Ὁ θεῖος ἔρωτας εἶναι ἡ βασικὴ προϋπόθεση γιὰ νὰ δεῖ κάποιος τὸν Θεό. Ἐτσι, στὸ ποσοστὸ ποῦ ὁ σύγχρονος χριστιανὸς βιώνει αὐτὸν τὸν θεῖο ἔρωτα, στὸ ἴδιο ποσοστὸ μιλάει καὶ ὁ Θεὸς στὴν καρδιά του.

Ἐπετειακὴ ἐκδήλωση γιὰ τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου

Τὴν Κυριακὴ 8 Δεκεμβρίου ὁ Ποιμενάρχης μας Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος παρέστη στὴν ἐόρτια ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας μὲ θέμα τὰ 100 χρόνια ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν πολιτιστικὴ αἴθουσα «Γαλαξίας» τοῦ Δήμου Ἀσπροπύργου, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβασμιωτάτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου.

Πλῆθος κόσμου παρακολούθησε μὲ συγκίνηση ὅλη τὴν ἐορτὴ, κατὰ τὴν ὁποία οἱ συντελεστὲς τῆς μὲ ἀπλὸ ἀλλὰ στοχευμένο τρόπο ἀφηγήθηκαν τὰ τελευταῖα 100 χρόνια διχασμοῦ μέσα ἀπὸ τὸ πλαίσιο ἱστορικῶν γεγονότων ἐθνικῆς σημασίας. Στὸ τέλος, ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, ἐμπνευστὴς τῆς ἐορτῆς αὐτῆς, περιέγραψε τὴν Ἀποστολικὴ Διαδοχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία εἶναι ἀνταπόδεικτη μὲ μιὰ ματιὰ στὴν ἱστορία. Ταυτόχρονα, ἔθεσε καὶ ἕναν προβληματισμὸ λέγοντας χαρακτηριστικὰ ὅτι πέρασαν ἤδη 100 χρόνια νὰ μὴν περάσουν ἄλλα ἑκατό.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

